

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

Davčna obravnava daril

Podrobnejši opis

2. izdaja, januar 2017

KAZALO

1.0 DAVČNA OBRAVNAVA DARIL PRI OBDARJENCU/PREJEMNIKU.....	3
1.1 Obdavčitev fizične osebe po Zakonu o dohodnini	3
1.1.1 Darila, ki ne štejejo za dohodke po Zakonu o dohodnini.....	3
1.1.2 Darila, ki štejejo za dohodke po Zakonu o dohodnini.....	3
1.2 Uporaba mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja pri prejemu daril	4
1.3 Obdavčitev po Zakonu o davku na dediščine in darila.....	5
1.3.1 Obdarjenec je fizična oseba	5
1.3.2 Obdarjenec je pravna oseba zasebnega prava	6
2.0 DAVČNA OBRAVNAVA DARIL PRI IZPLAČEVALCU/DAROVALCU	7
2.1 Fizične osebe	7
2.2 Pravne osebe in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost	7
3.0 OBDAVČITEV DARIL Z DAVKOM NA DODANO VREDNOST	8

1.0 DAVČNA OBRAVNAVA DARIL PRI OBDARJENCU/PREJEMNIKU

1.1 Obdavčitev fizične osebe po Zakonu o dohodnini

Obdavčitev daril fizičnim osebam po [Zakonu o dohodnini - ZDoh-2](#) je odvisna od razmerja med darovalcem in obdarjencem ter od vrednosti darila.

1.1.1 Darila, ki ne štejejo za dohodke po Zakonu o dohodnini

Darilo, ki ga fizična oseba prejme od druge fizične osebe, ki ni njen delodajalec (ali z delodajalcem povezana oseba) ali delodajalec osebe, ki je povezana s prejemnikom, in ni prejeto v zvezi z opravljanjem dejavnosti, se ne šteje za obdavčljiv dohodek po Zakonu o dohodnini.

V splošnem so po Zakonu o dohodnini obdavčeni vsi dohodki fizične osebe, ne glede na vrsto, razen tistih, ki so v zakonu posebej navedeni kot oproščeni dohodki oziroma se sploh ne štejejo za dohodek po tem zakonu.

Med dohodki, ki se ne štejejo za dohodke po Zakonu o dohodnini, so tudi darila, opredeljena v 3. točki 19. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#). Ta določa, da se za dohodek fizične osebe ne štejejo darila, prejeta od fizične osebe, ki ni delodajalec prejemnika (ali z delodajalcem povezana oseba) ali delodajalec osebe, ki je povezana s prejemnikom, razen daril, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona.

To pomeni, da v primeru, ko fizična oseba prejme darilo od svojega delodajalca ali osebe, ki je z delodajalcem povezana oseba, kot tudi v primeru, ko je delodajalec oseba, ki je povezana s prejemnikom darila, se namreč tako darilo šteje za obdavčljiv dohodek po Zakonu o dohodnini in se obdavči kot dohodek iz zaposlitve. Darilo, ki ga fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#), pa se obdavči kot dohodek iz dejavnosti.

Darilo, ki ga fizična oseba prejme pri nakupu blaga in storitev v obliki priložnostnega prejema dodatnega blaga ali storitev, se ne šteje za obdavčljiv dohodek po Zakonu o dohodnini, če je taka ugodnost dostopna vsem strankam pod enakimi pogoji in ni v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe.

Skladno s 7. točko 19. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) se za dohodek po tem zakonu ne štejejo ugodnosti, ki se dajejo strankam iz poslovnih razlogov, in sicer v obliki popustov ali priložnostnega prejema dodatnega blaga ali storitev, če so dostopne vsem strankam pod enakimi pogoji in niso v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe.

1.1.2 Darila, ki štejejo za dohodke po Zakonu o dohodnini

Darilo, ki ga zagotovi delodajalec na podlagi ali zaradi zaposlitve nekdanjemu, sedanjemu ali bodočemu delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu, se šteje za boniteto, ki se skladno z Zakonom o dohodnini **obdavči kot dohodek iz zaposlitve**. Boniteta se obračuna tako pri darilih v zvezi z delovnim razmerjem kot tudi pri darilih v zvezi z drugim pogodbenim razmerjem.

Po 36. členu [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) dohodek iz zaposlitve vključuje vsako izplačilo in boniteto, ki sta povezana z zaposlitvijo. Za dohodek iz zaposlitve se šteje dohodek iz delovnega razmerja in dohodek iz drugega pogodbenega razmerja ali razmerja na drugi podlagi. Skladno s prvim odstavkom 35. člena omenjenega zakona se za dohodek iz zaposlitve šteje dohodek, prejet na podlagi pretekle ali sedanje zaposlitve.

Prvi odstavek 39. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) določa, da je boniteta vsaka ugodnost v obliki proizvoda, storitve ali druge ugodnosti v naravi, ki jo delojemalcu ali

njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec ali druga oseba v zvezi z zaposlitvijo. Skladno s 7. točko drugega odstavka 39. člena navedenega zakona se med bonitete vključujejo tudi darila, ki jih zagotovi delodajalec na podlagi ali zaradi zaposlitve nekdanjemu, sedanjemu ali bodočemu delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu.

Izjemo predstavljajo darila, ki jih delodajalec podari otroku delojemalca v mesecu decembru. Vrednost darila se ne všteva v davčno osnovo delojemalca, če ta ne presega 42 evrov. Navedeno velja za darilo otroku do starosti 15 let.

Prav tako se v davčno osnovo delojemalca ne vključujejo bonitete, ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno ali pogosto, če vrednost vseh bonitet v mesecu ne presega ~~43~~ 15 evrov. Ta izjema velja le za bonitete iz delovnega razmerja.

Več o obdavčitvi bonitet je tudi v podrobnejšem opisu na spletni strani FURS:

http://www.fu.gov.si/davki_in_druge_dajatve/podrocja/dohodnina/dohodnina_dohodek_iz_zaposlitve/#c1111

Darilo fizični osebi se **obdavči kot drug dohodek po Zakonu o dohodnini**, če gre za darilo, ki se ne šteje za dohodek iz zaposlitve, za dohodek iz dejavnosti, za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za dohodek iz premoženja ali za dohodek iz kapitala in ni dohodek, ki se ne šteje za dohodek po tem zakonu oziroma ni dohodek, oproščen plačila dohodnine po tem zakonu.

Na podlagi 2. točke tretjega odstavka 105. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) se darilo obdavči kot drug dohodek po tem zakonu, če ne gre za darilo iz 3. točke 19. člena omenjenega zakona oziroma darilo ne velja za: dohodek iz zaposlitve, dohodek iz dejavnosti, dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodek iz premoženja, dohodek iz kapitala. Pri tem se v davčno osnovo ne všteva posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 42 evrov oziroma, če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 84 evrov.

Pravna oseba ali fizična oseba z dejavnostjo, ki fizični osebi podari darilo in se ta pri fizični osebi šteje za obdavčljivi dohodek po Zakonu o dohodnini, mora kot plačnik davka od zneska dohodka (darila) v skladu z določili tega zakona izračunati in plačati akontacijo dohodnine po stopnji 25 %.

1.2 Uporaba mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja pri prejemu daril

Obdarjenec je rezident Slovenije – če rezident Slovenije prejme darilo v državi, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčenja dohodka in premoženja (v nadaljevanju: mednarodna pogodba), je treba upoštevati tudi ustrezne določbe mednarodne pogodbe glede dodelitve pravice do obdavčitve tega dohodka med državama pogodbenicama. Praviloma ima država rezidentstva izključno pravico do obdavčitve tovrstnega dohodka, kar pomeni, da se morebiti v tujini plačani davek ne upošteva pri odmeri (akontacije) dohodnine v Sloveniji. Vračilo tujega davka lahko zavezanec uveljavlja pri pristojnem davčnem organu v tujini.

Obdarjenec je nerezident Slovenije – zaradi možnosti uveljavljanja ugodnosti na podlagi mednarodnih pogodb, je treba tudi v tem primeru upoštevati relevantne določbe mednarodne pogodbe med Slovenijo in državo rezidentstva prejemnika darila. Ugodnosti iz mednarodne

pogodbe (znižanje ali oprostitvev plačila davčnega odtegljaja) lahko nerezidenti uveljavljajo na obrazcih zahtevkov za uveljavljanje ugodnosti iz mednarodnih pogodb. Objavljeni so na naslednji spletni strani FURS:

http://www.fu.gov.si/davki_in_druge_dajatve/podrocja/mednarodno_obdavcenje/#c98

1.3 Obdavčitev po Zakonu o davku na dediščine in darila

V splošnem je po določbi 2. člena [Zakona o davku na dediščine in darila – ZDDD](#) predmet obdavčitve premoženje, ki ga fizična oseba prejme od fizične ali pravne osebe kot darilo in se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino. Predmet obdavčitve je tudi premoženje, ki ga pravna oseba prejme od pravne ali fizične osebe kot darilo in se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

Zavezanec za plačilo davka je fizična ali pravna oseba zasebnega prava, ki prejme premoženje na podlagi darovanja. Za *pravne osebe zasebnega prava* se štejejo društva, fundacije, skladi, ustanove, zasebni zavodi in gospodarska interesna združenja.

Kot premoženje se štejejo nepremičnine, premičnine, premoženjske in druge stvarne pravice. Med premičnine se štejejo tudi vrednostni papirji in denar. Kot darilo se šteje tudi volilo.

1.3.1 Obdarjenec je fizična oseba

Predmet obdavčitve je premoženje, ki ga fizična oseba prejme od fizične ali pravne osebe kot darilo in **se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino.**

V kolikor je obdarjenec fizična oseba in darilo zajema le premičnine, darilo ni predmet obdavčitve, če je skupna vrednost premičnin nižja od 5.000 evrov.

~~Če darilo, ki predstavlja denar, presega omenjeni znesek ali gre za drugo vrsto premičnega premoženja (npr. motorna vozila, vrednostni papirji), ali nepremičnino, mora prejemnik darila najpozneje v 15 dneh od prejema darila na pristojni finančni urad poslati obrazec za napoved.~~

Če je obdarjenec v obdobju dvanajstih mesecev od istega darovalca prejel več daril, se za ugotavljanje davčne osnove vrednosti prejetih daril seštevajo. Rok dvanajstih mesecev začne teči z dnem sprejema prvega darila.

Obdarjenec, ki prejme v dar premoženje od katerega se plača davek, mora prejem darila napovedati v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti (sprejema darila). Darilo velja za sprejeto ob podpisu darilne pogodbe oziroma ob dejanskem sprejemu darila.

Davčna osnova je vrednost podarjenega premoženja po odbitku dolgov, stroškov in bremen, ki odpadejo na premoženje, od katerega se plačuje ta davek.

Pri premičninah (razen pri denarju) je osnova tržna vrednost tega premoženja.

~~Pri nepremičninah se kot osnova za davek šteje 80% posplošene tržne vrednosti, ugotovljene po zakonu, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin, kakor je določena nepremičnini v registru nepremičnin na dan nastanka davčne obveznosti. Zakon določa posebno pravilo glede pritožbe zoper davčno osnovo pri nepremičninah. Tako ima v primeru, če se zavezanec s tako ugotovljeno osnovo ne strinja, pravico v roku za pritožbo zahtevati, da se namesto posplošene tržne vrednosti nepremičnin kot davčna osnova upošteva ocenjena posamična tržna vrednost. Pri nepremičninah se kot davčna osnova šteje vrednost, ki ustreza tržni vrednosti nepremičnine. Davčni organ ima na podlagi splošnih določb ZDavP-2 pravico preveriti resničnost dejstev, ki jih navaja davčni~~

zavezanec, to je: ali vrednost nepremičnine, ki je razvidna iz pravnomočnega sklepa o dedovanju oziroma ki jo je davčni zavezanec navedel v napovedi za odmero davka od prejetega darila, ustreza tržni vrednosti nepremičnine ali pa je bila vrednost nepremičnine davčnemu organu prikazana v nižjem znesku zaradi ugodnejše odmere davka. V primeru dvoma v pravilnost vrednosti nepremičnine davčni organ tržno vrednost posamezne nepremičnine ugotavlja v vsakem posameznem odmernem postopku posebej (npr. primerjava s splošno znanimi tržnimi cenami na m² na določenem področju, primerjava s cenami iz izvedenih prodaj primerljivih nepremičnin). Po splošnih določbah ZDavP-2 pa ima davčni zavezanec pravico oceno tržne vrednosti nepremičnine, ugotovljene s strani finančnega urada, izpodbijati s predložitvijo individualne cenitve. V tem primeru stroške cenitve nepremičnine nosi zavezanec.

Davka je oproščeno darilo, ki ga prejme obdarjenec, ki je izenačen z dedičem prvega dednega reda. Z dedičem prvega dednega reda (zakonec in potomci) so izenačeni zet, snaha, pastorek in obdarjenec, ki je živel z darovalcem v registrirani istospolni partnerski skupnosti.

1.3.2 Obdarjenec je pravna oseba zasebnega prava

Predmet obdavčitve je premoženje, ki ga pravna oseba prejme od pravne ali fizične osebe kot darilo **in se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.**

V kolikor je obdarjenec pravna oseba zasebnega prava in darilo zajema le premočnine, darilo ni predmet obdavčitve, če je skupna vrednost premočnin nižja od 5.000 evrov.

Če darilo, ki predstavlja denar, presega omenjeni znesek ali gre za drugo vrsto premočnega premoženja (npr. motorna vozila, vrednostni papirji), ali nepremičnino, mora prejemnik darila najpozneje v 15 dneh od prejema darila na pristojni finančni urad poslati obrazec za napoved.

Če je obdarjenec v obdobju dvanajstih mesecev od istega darovalca prejel več daril, se za ugotavljanje davčne osnove vrednosti prejetih daril seštevajo. Rok dvanajstih mesecev začne teči z dnem sprejema prvega darila.

Obdarjenec, ki prejme v dar premoženje od katerega se plača davek, mora prejem darila napovedati v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti (sprejema darila). Darilo velja za sprejeto ob podpisu darilne pogodbe oziroma ob dejanskem prejemu darila.

Davčna osnova je vrednost podarjenega premoženja po odbitku dolgov, stroškov in bremen, ki odpadejo na premoženje, od katerega se plačuje ta davek.

Pri premočninah (razen pri denarju) je osnova tržna vrednost tega premoženja.

~~Pri nepremičninah se kot osnova za davek šteje 80% posplošene tržne vrednosti, ugotovljene po zakonu, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin, kakor je določena nepremičnini v registru nepremičnin na dan nastanka davčne obveznosti. Zakon določa posebno pravilo glede pritožbe zoper davčno osnovo pri nepremičninah. Tako ima v primeru, če se zavezanec s tako ugotovljeno osnovo ne strinja, pravico v roku za pritožbo zahtevati, da se namesto posplošene tržne vrednosti nepremičnin kot davčna osnova upošteva ocenjena posamična tržna vrednost. Pri nepremičninah se kot davčna osnova šteje vrednost, ki ustreza tržni vrednosti nepremičnine. Davčni organ ima na podlagi splošnih določb ZDavP-2 pravico preveriti resničnost dejstev, ki jih navaja davčni zavezanec, to je: ali vrednost nepremičnine, ki je razvidna iz pravnomočnega sklepa o dedovanju oziroma ki jo je davčni zavezanec navedel v napovedi za odmero davka od prejetega darila, ustreza tržni vrednosti nepremičnine ali pa je bila vrednost nepremičnine davčnemu organu prikazana v nižjem znesku zaradi ugodnejše odmere davka. V primeru~~

dvoma v pravilnost vrednosti nepremičnine davčni organ tržno vrednost posamezne nepremičnine ugotavlja v vsakem posameznem odmernem postopku posebej (npr. primerjava s splošno znanimi tržnimi cenami na m² na določenem področju, primerjava s cenami iz izvedenih prodaj primerljivih nepremičnin). Po splošnih določbah ZDavP-2 pa ima davčni zavezanec pravico oceno tržne vrednosti nepremičnine, ugotovljene s strani finančnega urada, izpodbijati s predložitvijo individualne cenitve. V tem primeru stroške cenitve nepremičnine nosi zavezanec.

Davka so oproščene pravne osebe zasebnega prava, ustanovljene na podlagi zakona za opravljanje verske, človekoljubne, dobrodelne, zdravstvene, socialno-varstvene, izobraževalne, raziskovalne ali kulturne dejavnosti ali za opravljanje dejavnosti zaščite in reševanja, vendar le, če gre za darilo, ki je namenjeno opravljanju take dejavnosti pravne osebe.

Davčni zavezanec, ki prejme v dar premoženje, od katerega se plača davek, mora prejem darila napovedati v 15 dneh po prejemu pri davčnem uradu, kjer je vpisan v davčni register. Če je predmet darila nepremičnina, mora davčni zavezanec prejem darila napovedati pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

2.0 DAVČNA OBRAVNAVA DARIL PRI IZPLAČEVALCU/DAROVALCU

2.1 Fizične osebe

Fizična oseba, ki daje darilo pravni ali fizični osebi, nima davčnih obveznosti iz tega naslova razen v primeru, ko gre za podaritev kapitala (nepremičnine, vrednostnih papirjev in deležev v gospodarski družbi, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, investicijski kuponi). V tem primeru se pri fizični osebi – darovalcu ugotavljajo pogoji za odmero dohodnine od dobička iz kapitala oziroma pogoji za odlog ugotavljanja davčne obveznosti, če gre za darilo zakoncu ali otroku.

2.2 Pravne osebe in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost

Kot darilo pod tem poglavjem razumemo zgolj donacije, ki jih osebe, ki opravljajo dejavnost (tj. pravne osebe ali fizične osebe, ki opravlja dejavnost) dajejo tretjim osebam.

Donacije so v skladu s 30. členom [Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb - ZDDPO-2](#) davčno nepriznan odhodek. Ti odhodki pa pod pogoji iz 66. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) in 59. člena [Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb - ZDDPO-2](#) predstavljajo davčno olajšavo.

Obdarovanja predstavljena v nadaljevanju pa po vsebini nimajo lastnosti darila.

Tako imenovana darila poslovnim partnerjem, ki po vsebini predstavljajo obdarovanje (in pogostitev) poslovnih partnerjev ob poslovnih srečanjih, se davčno obravnavajo kot reprezentanca. V skladu z 31. členom [Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb - ZDDPO-2](#) se strošek reprezentance šteje za davčno priznan odhodek v višini 50%.

Tako imenovana darila v naravi, ki jih oseba, ki opravlja dejavnost, daje svojim zaposlenim ali njihovim družinskim članom predstavljajo boniteto, ki se davčno obravnava v skladu z [Zakonom o dohodnini - ZDoh-2](#). Le bonitete, ki so obdavčne po [Zakonu o dohodnini - ZDoh-2](#), so v skladu z [Zakonom o davku od dohodkov pravnih oseb - ZDDPO-2](#) davčno priznani odhodek. Izjema so stroški za darila delodajalca v vrednosti do 42 evrov, podarjena otrokom delojemalcev do starosti 15 let v mesecu decembru (skladno z določbo četrtega odstavka 39. člena ZDoh-2 ne

vštevajo v davčno osnovo delojemalca), ki so v celoti davčno priznan odhodek, ker gre le za enkrat letno obdaritev otrok delojemalcev.

Ne gre pa v povezavi z zadnjim stavkom prejšnjega odstavka sklepati, da so tudi bonitete (med katere se vključujejo tudi darila delodajalca na podlagi zaposlitve), ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno ali pogosto, če vrednost vseh bonitet v mesecu ne presega 13 evrov (peti odstavek 39. člena ZDoh-2), ki po ZDoh-2 ne povečujejo davčne osnove, davčno priznan odhodek. V tem primeru ne gre za enkrat letno dejanje. Stroški ugodnosti manjših vrednosti, ki se po določbah ZDoh-2 ne štejejo za boniteto, ne predstavljajo davčno priznanih odhodkov, razen če zavezanec dokaže, da so ti stroški delno ali v celoti poslovno potrebni odhodki. Glede na navedeno stališče se tudi bonitete iz petega odstavka 39. člena ZDoh-2, ki sicer po določbah ZDoh-2 ne povečujejo davčne osnove, ne štejejo kot davčno priznan odhodek, razen če se posebej dokaže poslovna potrebnost teh odhodkov.

Darila oziroma obdarovanje lastnikov pravnih oseb po vsebini predstavlja izplačilo dobička, ki se obdavči.

V primeru fizične osebe, ki opravlja dejavnost, obdarovanje te iste osebe v naravi predstavlja prenos sredstev iz podjetja v njegovo gospodinjstvo in se v skladu s 50. členom [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) šteje za odtujitev, ki se obdavči.

3.0 OBDAVČITEV DARIL Z DAVKOM NA DODANO VREDNOST

Na podlagi [Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#) je **davčni zavezanec** vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se po [Zakonu o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#) šteje tudi uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev tega blaga ali kakršnakoli uporaba blaga za druge namene, kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je za to blago ali sestavine tega blaga izkoristil pravico do celotnega ali delnega odbitka DDV.

Ne glede na navedeno pa se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, ne šteje:

- a) brezplačno dajanje poslovnih vzorcev v razumnih količinah kupcem ali bodočim kupcem, če jih ti ne prodajajo oziroma so v takšni obliki, da ni mogoče, da se prodajajo;
- b) dajanje daril manjših vrednosti v okviru opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, če se dajejo le občasno in če se ne dajejo istim osebam. Za darila manjših vrednosti se štejejo darila, pri katerih vrednost posameznega darila ne preseže 20 evrov.

[Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#) določa, da se od daril manjših vrednosti ne plačuje DDV, če so izpolnjeni vsi navedeni pogoji, in sicer:

- ni protidobave blaga ali storitev s strani prejemnika darila,
- vrednost darila ne preseže 20 evrov,
- darilo se daje v okviru opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca,
- darilo se daje občasno in ne istim osebam.

Torej, če so kumulativno izpolnjeni vsi navedeni pogoji, davčni zavezanec ne obračuna DDV, čeprav je ob nabavi darila uveljavil odbitek DDV. Priporočljivo je, da davčni zavezanec, zaradi zagotavljanja pravilnosti in pravočasnosti obračunavanja in plačevanja DDV, vodi evidenco o danih darilih.